

Asia C-408/06

Landesanstalt für Landwirtschaft

vastaan

Franz Götz

(Bundesfinanzhofin (Saksa) esittämä ennakkoratkaisupyyntö)

Kuudes arvonlisäverodirektiivi – Taloudellinen toiminta – Verovelvolliset –
Julkisoikeudelliset yhteisöt – Maitokiintiöiden myyntipiste – Maatalouden
interventioelinten ja työpaikkamyymälöiden liiketoimet – Huomattava kilpailun
vääristyminen – Maantieteelliset markkinat

Yhteisöjen tuomioistuimen tuomio (kolmas jaosto) 13.12.2007 I - 11298

Tuomion tiivistelmä

1. *Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Kuudennen direktiivin 4 artiklassa tarkoitettu taloudellinen toiminta*
(Neuvoston direktiivin 77/388 4 artikla)

I - 11295

2. *Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Verovelvolliset*
(Neuvoston direktiivin 77/388 4 artiklan 5 kohta)
3. *Verotus – Jäsenvaltioiden lainsäädännön yhdenmukaistaminen – Liikevaihtoverot – Yhteinen arvonlisäverojärjestelmä – Verovelvolliset*
(Neuvoston direktiivin 77/388 4 artiklan 5 kohta)

1. Maitokiintiöiden myyntipisteiden harjoittama toimitusviitemäärien vastikkeellinen luovutustoiminta on jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388 4 artiklassa tarkoitettua taloudellista toimintaa, jos se on jatkuvaluonteista ja jos se suoritetaan liiketoimen tekijän saamaa palkkiota vastaan. Kansallisen tuomioistuimen on arvioitava, täytyvätkö kyseiset kaksi edellytystä kyseessä olevan toiminnan osalta, ja tarvittaessa todettava, harjoittivatko maitokiintiöiden myyntipisteet kyseistä toimintaa saadakseen mainitun palkkion, ja sen on otettava huomioon se, että palkkion saaminen ei sellaiseen tee tietystä toiminnasta luonteeltaan taloudellista.
2. Maitokiintiöiden myyntipiste ei ole jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/4, 4 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa ja mainitun direktiivin liitteessä D olevassa 7 kohdassa tarkoitettu maatalouden interventioelin eikä mainitun direktiivin 4 artiklan 5 kohdan kolmannessa alakohdassa ja mainitun direktiivin liitteessä D olevassa 12 kohdassa tarkoitettu työpaikkamyymälä.

Maitokiintiöiden myyntipisteen toiminta-ajatus eroaa nimittäin huomattavasti maatalouden interventioelimen toiminta-ajatuksesta, sillä maatalouden interventioelimen toiminnalle on tyypillistä itse maataloustuotteiden osto ja jälleenmyynti, jota mikä hyvänsä talouden toimija voi harjoittaa, ja tämä toiminta merkitsee muun muassa varastojen muodostamista, kuten asia on muun muassa viljan osalta. Kuudennen direktiivin liitteen D mukaisen suoraan

(ks. 18, 20 ja 21 kohta)

lakiin perustuvan verovelvollisuuden sisäinen logiikka sulkee direktiivin soveltamisalan ulkopuolelle siis toiminnan, jossa maitokiintiöitä jaetaan tuottajien kesken, koska tuottajien eri vaatimusten keskitetty käsittely ei ole sitä, että toimija ostaa maataloustuotteita markkinoilta ja myy niitä markkinoilla edelleen.

Kuudennen direktiivin liitteessä D olevan 12 kohdan saksankielisen, ranskan-kielisen, englanninkielisen, espanjankielisen ja italiankielisen version vertailun perusteella voidaan lisäksi todeta, että mainitussa kohdassa tarkoitettulla työpaikkamyymälällä tarkoitetaan sellaisia elimiä, joiden tehtävänä on erilaisten tuotteiden ja tavaroiden myyminen yrityksen tai sen viraston henkilökunnalle, johon nämä työpaikkamyymälät kuuluvat. Myyntipisteen toiminta-ajatus ei ole mainitunlainen, koska kyseisen myyntipisteen tehtävänä on toimitusviitemäärien tasaus niiden rajoittamisen näkökulmasta tavalla, joka parhaiten palvelee kunkin tuottajan etua.

(ks. 26, 31 ja 33 kohta sekä
tuomiolauselman 1 kohta)

3. Siitä, että maitokiintiöiden myyntipiste ei ole verovelvollinen jäsenvaltioiden liikevaihtoverolainsäädännön yhdenmukaistamisesta annetun kuudennen direktiivin 77/388, sellaisena kuin se on muutettuna direktiivillä 2001/4, 4 artiklan 5 kohdassa tarkoitettuna viranomaisena suorittamastaan toiminnasta tai liiketoimista, ei aiheudu huomattavaa kilpailun vääristymistä siitä syystä, että julkisten palveluiden kanssa kilpailevia palveluita tarjoavia yksityisiä toimijoita ei ole. Koska tämä toteamus pätee kaikkiin kyseisen jäsenvaltion määrittelmällä tietyllä toimitusviitemäärien luovutusalueella toimiviin maitokiintiöiden myyntipisteisiin, kyseinen luovutusalue muodostaa merkitykselliset maantieteelliset markkinat, joilla huomattavan kilpailun vääristymisen olemassaolo määritetään.

(ks. 45 kohta ja tuomiolauselman 2 kohta)